

**APEL NR 1/2015
RADY GMINY MIEDŹNO**

z dnia 30 września 2015 r.

**w sprawie poparcia starań Światowego Kongresu Kresowian o nadanie nazwy
Międzynarodowemu Portowi Lotniczemu Katowice w Pyrzowicach imienia Wojciecha
Kilara.**

Na podstawie § 25 ust. 2 pkt 4 Statutu Gminy Miedźno przyjętego uchwałą nr 135/XIX/2012 Rady Gminy Miedźno z dnia 27 marca 2012, (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2012 r., poz. 2121 z późn. zm.)

**Rada Gminy Miedźno apeluje do Prezydenta Katowic i Marszałka Województwa
Śląskiego, o nadanie nazwy Międzynarodowemu Portowi Lotniczemu w Pyrzowicach
imienia Wojciecha Kilara.**

Uzasadnienie:

Wojciech Kilar, jeden z największych kompozytorów współczesnych. Swe życie związał ze Śląskiem, szczególnie z Katowicami, urodził się 17 lipca 1932 roku we Lwowie.

Po przymusowym wysiedleniu Polaków ze Lwowa w 1944 roku przez krótki czas mieszkał w Rzeszowie, gdzie nawiązał kontakt z doskonałym, jak sam powiedział, muzykiem, pianistą i jednocześnie człowiekiem, profesorem Kazimierzem Mirskim. W Rzeszowie także odniósł jako piętnastolatek pierwszy sukces kompozytorski, otrzymując za własne wykonanie dwóch miniatur dziecięcych drugą nagrodę na Konkursie Młodych Talentów. Kolejne lata spędził w Krakowie, mieszkając i Państwa Riegerów, gdzie w pełni chłoniął atmosferę miasta. Będąc w Krakowie uczył się gry na fortepianie u Marii Bilińskiej – Riegerowej oraz pobierał prywatne lekcje harmonii u Artura Maławskiego.

W 1948 roku wyjechał do Katowic. Tam ukończył średnią szkołę muzyczną w klasie Władysława Markiewicza oraz Państwową Szkołę Muzyczną Bolesława Woytowicza (fortepian i kompozycja). Ukończywszy studia z wyróżnieniem został asystentem B. Woytowicza w krakowskiej PWSM (1955). W tym samym roku został laureatem drugiej nagrody za Małą uwerturę na orkiestrę symfoniczną na Konkursie Utworów Symfonicznych

w ramach V Festiwalu Młodzieży w Warszawie. Mała uwertura była pierwszym utworem Wojciecha Kilara wydanym przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne.

Będąc na studiach kompozytor poznał swoją przyszłą żonę. W latach 1959 – 1960 jako stypendysta rządu francuskiego kształcił się w Paryżu u Nadii Boulanger. Wkrótce za swój utwór – Oda Bela Bartók In memoriam otrzymał nagrodę im. Lili Boulanger w Bostonie. Ten, wydany w 1960 roku przez PWM jako drugi znaczący utwór kompozytora, zamyka „okres neoklasyczny” w twórczości Wojciecha Kilara.

Kolejne dzieła kompozytora, takie jak Riff 62, Generique, Diphtongos, Springfield Sonet, czy Upstairs – Downstairs pozwoliły uznać go za człowieka przedstawiciela polskiej awangardy muzycznej. Nastąpił okres twórczości, który Antonina Machowska określiła jako okres „konstruktywizmu sensorycznego” (Encyklopedia Muzyczna PWM). Krytyka przyjęła go niezwykle entuzjastycznie. Ostatnim utworem sonorystycznym Wojciecha Kilara była Przygrywka i kolęda na 4 oboje i orkiestrę smyczkową (1972). Wkrótce kompozytor uprościł swój język muzyczny, zaczął tworzyć dzieła inspirowane folklorem podhalańskim, które stały się przebojami sal koncertowych na całym świecie, niemal zawsze wywołując entuzjazm publiczności (Kzesany, Kościelec, Siwa mgła, Orawa).

Zwrócił się także w sposób szczególny ku twórczości sakralnej. Wyrazem jego głębokiej religijności stały się takie dzieła, jak m.in. Bogurodzica, Angelus, czy Victoria. O ich powstaniu kompozytor powiedział: Wydaje mi się, że utwory mające związek z religią komponowałem z bardzo osobistej potrzeby, związanej z resztą z okolicznościami. Sprawy religijne splatały się w jakiś sposób ze sprawami narodowymi, a także z pewnymi przemianami mojego warsztatu. Nie jestem natomiast kompozytorem, który ma na swoim koncie pełen zestaw utworów religijnych – requiem, pasję, Magnificat, msze na różne okazje, nieszpory.

Wojciech Kilar jest jedynym z najwybitniejszych kompozytorów muzyki filmowej. Napisał muzykę do ponad 160 filmów. Współpracował z wieloma reżyserami, m.in. z Andrzejem Wajdą, Kazimierzem Kutzem, Krzysztofem Zanussim, Krzysztofem Kieślowskim, Romanem Polańskim. Światową sławę przyniosła mu napisana w roku 1992 muzyka do filmu Dracula w reżyserii Francisza Forda Coppoli. Kolejne lata przyniosły takie dzieła, jak Sinfonia de motu dedykowana Fizykom Polskim, September Symphony, Symfonia Adwentowa, Veni Creator, Magnificat, Hymn paschalny i wiele innych. Kompozytor zdradzał w nich wyraźną dążność do uproszczenia języka muzycznego, stosuje charakterystyczną dla siebie repetytywność motywów i fraz muzycznych oraz długie płaszczyzny harmoniczne – fakturalne. Jednym z ostatnich dzieł kompozytora był II Koncert fortepianowy, którego

zakończone wielkim sukcesem prawykonanie miało miejsce 14 października 2011 roku w Katowicach.

W 1999 roku otrzymał doktorat honoris causa Uniwersytetu Opolskiego. W 2002 roku otrzymał Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, a w 2008 roku – Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski. W marcu 2007 roku został odznaczony przez Uniwersytet Stefana Wyszyńskiego w Warszawie medalem „Fides et Ratio”, zaś w 2009 roku – Nagrodę Totus, przyznaną przez Fundację Konferencji Episkopatu Polski. W 2012 roku otrzymał Złotego Fryderyka za całokształt twórczości. Jest laureatem wielu nagród i wyróżnień. Wojciech Kilar zmarł 29 grudnia 2013 roku w Katowicach.

Całokształt twórczości i życie Wojciecha Kilara utwierdzają w słuszności godnego uczczenia pamięci kompozytora poprzez nazwanie portu lotniczego jego imieniem. Przykłady nazwania innych lotnisk w naszej Ojczyźnie imieniem wybitnych muzyków i kompozytorów - jak Fryderyka Chopina w Warszawie - Okęcie, Henryka Wieniawskiego w Poznaniu - Ławicy oraz Ignacego Jana Paderewskiego w Bydgoszczy - Szwederowie, dodatkowo utwierdzają w przekonaniu o słuszności wyboru.

Przewodniczący Rady Gminy Miedźno
(-) Leszek Idasz